

മാറുവ് വഴിയും നിലാവും

1) രഖാവിൽ എരിഞ്ഞതുതീരുന്ന

ആയുസ്സിന്റെ വിളക്കിൽ

ആയിരം തിരികളാഞ്ഞതു കത്തിയിട്ടും

ങ്ങൾ വെണ്ണ പാറ്റപോലും

വഴിതെറ്റിയെത്താതിരുന്നപ്പോഴാണ്

പുലരിയുടെ പിതാവ് കാട്ടിലേക്ക് പോയത്.....

മുൻപേ പോയവരാരോ കുഴിച്ചുവെച്ച്

പൊട്ടക്കിണിൽ നിന്നും

സമുദായം ആർത്താർത്തുകരയുന്നത്

കാടിന്റെ എല്ലാം മറ്റിക്കുന്ന

നിഴ്വംബതക്കിടയിലും

അദ്ദേഹത്തിന് കേൾക്കാമായിരുന്നു.....

ജീവിതം വെച്ചുനീട്ടിയ

പദവിക്കുപ്പായങ്ങൾ ഓരോന്നായ് അഴിച്ചെടുത്ത്,

പിതാവ് ദൈവവുമായുള്ള

കുടിച്ചേരലുകളിൽ മുഴുകി...

ഇടക്കപ്പേശാ ആണ്, സമുദായത്തിന്റെ

ഇച്ചയാർക്കുന്ന മുറിവുകൾക്ക്

മറുമരുന്ന് തേടിയിരിങ്ങിയ

സി.പി. അഷ്ടറ്റ്

രണ്ടാംപാർശ ഡി.കോ.

കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി ഹാജി എന്ന സമുദായ സ്ത്രീഹി കാട്ടിലേത്തുന്നത്

വിധി നിയോഗം പിതാവിനെയും,

കുഞ്ഞാലി കുട്ടിഹാജിയെയും

ങ്ങൾ മഹാപ്രയാണത്തിന്റെ തുടക്കക്കൊരാക്കി ഗണിത നിയമം തെറ്റിച്ച്

രണ്ട് സമാനതരങ്ങൾ കൈചേരിത്ത് വെച്ച്

വനാന്തരത്തിലെ

എത്രോ ഇടുങ്ങിയ ഗുഹാമുഖത്ത് നിന്നും

‘അലാവുദ്ദീന്റെ അതഭൂത വിളക്കി’ന് നാളംപകർന്നു...

എല്ലാത്തിനും സാക്ഷിയായ കാലം
അതിന്റെ ഭാഷയിൽ
എൻ്റെ വളർച്ചയുടെ ജാതകം രേഖപ്പെടുത്തി
കാടിന്റെ നിശ്ചിവിട വഴികളിൽ നിന്ന്
എൻ്റെ പിറവി കരച്ചിൽ മുഴങ്ങി

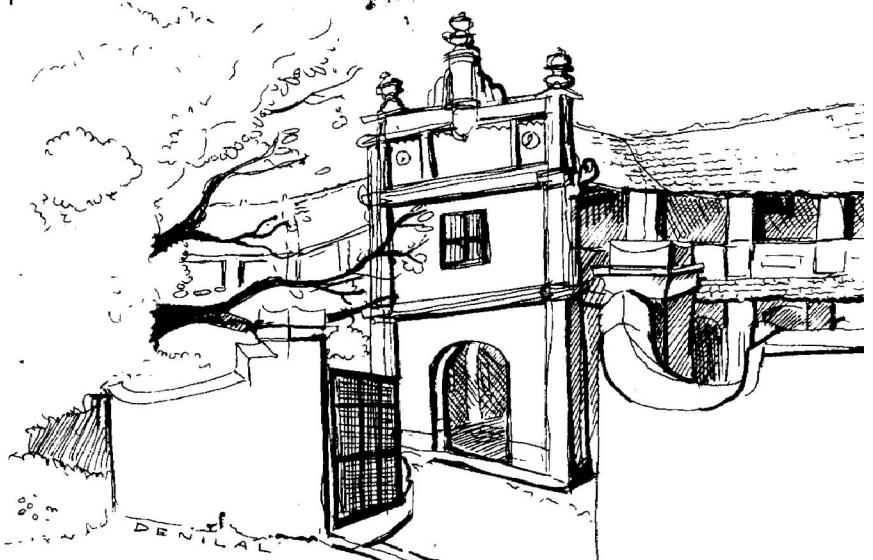
ഇനിയൊരു നിയോഗത്തിന്റെ കമ്പറയാം
കാട്ടിൽ നിന്നും കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടി ഹാജി
നേരെ പോയത് ആനകയെത്തുള്ള
തന്റെ വീടിലേക്കായിരുന്നു.
അവിടെ പിതാവിന്റെ കീഴിൽ
ചെറിയൊരു പട്ട കേന്ദ്രമാരംഭിച്ചു.....
പിന്നെയത് മണ്ണവിയിലേക്കും
ടട്ടുകരം ഫറോക്കിലെ
മുന്നിലകം തറവാട്ടിലേക്കും പറിച്ചു നട്ടു.....
കുട കുട പരിതാക്കളുടെ എണ്ണം
പെരുകിയപ്പോൾ മുന്നിലകം വീടും
നിസ്ത്രഹായതയുടെ നെടുവീർപ്പുകളിട്ടു.....
പിതാവിന്റെ
കർമ്മകാണ്യത്തെക്കുറിച്ചിന്തിവരാരോ
പരഞ്ഞു കൊടുത്തു
“ഫറോക്ക് ചുകത്ത് നിന്നും വടക്കോട്ടുള്ള
സുൽത്താൻ രോധിലുടെ പോയാൽ
കരിക്കണ്ണായക്കുന്നിലെ
ഇരുമുളിപ്പിനിലെത്താം”.....
പകൽ പോലും ആരും ഒറ്റക്ക്
പോകാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത, ചാലിയാർത്തീരത്തെ
പേടിപ്പെടുത്തുന്ന
ഈ വിജന്ത പിതാവിനും കുടക്കും നന്നെ പിടിച്ചു
സ്ഥലമുടമയെക്കണ്ണ് കാര്യമവത്തിപ്പിച്ചു...
പദ്ധതിയിലാക്കുഷ്ടനായ സ്ഥലമുടമ
ആവശ്യമായ ഭൂമി ദാനമായി അളന്ന് നൽകി.

ഇനിപറയേണ്ടത്
എൻ്റെ ഭൂമി ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചാണ്.....
മലപ്പുറത്തിന്റെ തൃശ്ശൂരാഗ സ്ഥാനവത്തയും,
കോഴിക്കോടിന്റെ ഒരാരുതയും
തന്ത്രുചേരുന്ന
ഈ അതിർത്തി ഭൂമിതന്നെ
എൻ്റെ വളർച്ചയുടെ തട്ടകമായതിന് പിന്നിലും
ഒരു ചുരുളുണ്ട്...
സാഹചര്യങ്ങളുടെ കലക്കു വെള്ളത്തിൽ
അലിന്തില്ലാതാകുന്ന സമുദ്രായ പിത്രമോർത്ത

ഉരകം നഷ്ടമായ പലരാവുകളിലും
പിതാവ് പരയുമായിരുന്നു
‘ഫാറുവ്, ഫാറുവ്..
ഈ ശബ്ദം എൻ്റെ സ്വപ്നങ്ങളെ
മുവരിതമാക്കുന്നു.....
അവിടെയൊരു നധാപനമുണ്ടാകണം’
കാലം
ആ വാക്കുകൾക്ക് ശരിയിട്ടുകയായിരുന്നു.
മനുഷ്യരെപ്പോലെ
സ്ഥലങ്ങൾക്കും ജാതകമുണ്ടക്കിൽ
ഇരുമുളിപ്പിനിന്റെ ജാതകം,
ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് വേർപ്പെടുപോകുമായിരുന്നൊരു
സമുദായത്തിന്
പുതിയൊരാകാശം നൽകിയതിന്റെതാണ്.....

ചാലിയാർ പുഴയിലും കാലം
പിന്നെയുമൊലിച്ചുപോയി.
വിളക്കു തെളിച്ചു മുന്നിൽ നടക്കാൻ
പിതാവും വഴികളെ നിരക്കാൻ
സമുദായത്തിന്റെ, മനമറിഞ്ഞ
സാന്നിദ്ധ്യവുമുണ്ടായപ്പോൾ,
പതുക്കെ ഈ നഗരി ഉണ്ടായി തുടങ്ങി.....
കല്ലും മുള്ളും കാഞ്ഞിരക്കുറ്റികളും
നിരഞ്ഞ ഈ വിജന്താതയിൽ
വീണ്ടുപ്പിന്റെ വിജ്ഞാനപ്പുരകൾ
ഓരോന്നായ് തലപൊക്കി വന്നു...

ഇനി സ്വാഗതം രാജവഴികളിലേക്ക്.....
ഇരുമുളിപ്പിനിൽ നിന്നും

ഹാരുവാബാദിലേക്കുള്ള യാത്രയുടെ
ആയിരം കമ്പകൾ പറയാൻ
ഓരോ സമുച്ചയങ്ങൾക്കുമുണ്ടാകും.....
അനിവാര്യമായ ഈ അറിവുകളിലേക്ക് നിന്നെന്നും
ക്ഷണിക്കുകയാണ്.....

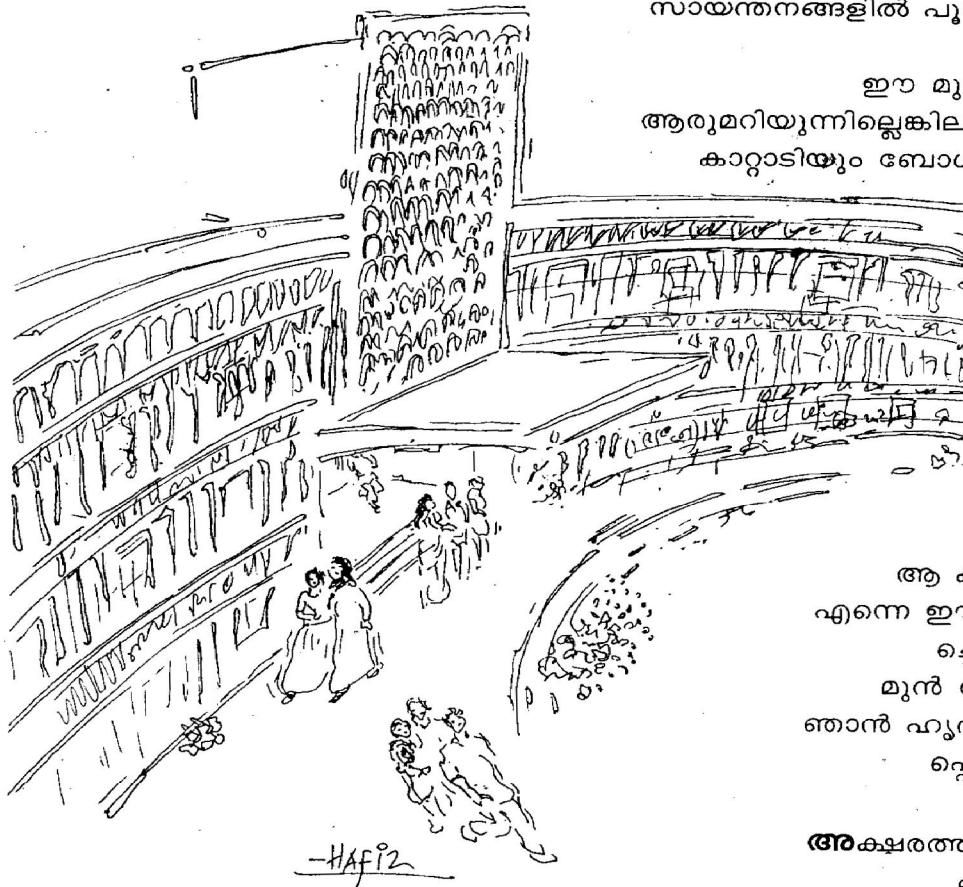
രാജാഗേർഡ്.....

നിന്നേ വഴിയവസാനിക്കുന്നതിവിടെയാണ്,
ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പുതു വഴി തുറക്കുന്നതും...
ഒരു നിന്ന് നോക്കുന്നപേശേ
എന്നേയീ തലയെടുപ്പുള്ള ഉമ്മിപ്പടി
നിന്നേ കാഴ്ചയെ വിസ്മയിപ്പിച്ചിരിക്കാം.....
ഒരു മൽപ്പിടുത്തത്തിൽ
സാഹചര്യങ്ങളെയും പതിവുരീതികളെയും
മലർത്തിയടിച്ചതിന്റെ ഓർമ്മപെടുത്തൽ
കൂടിയാണീ രാജമുദ്ര.....
രാജാ അബ്ദുൽ വാദർ ഹാജി
എന്ന മഹാമനീഷിയുടെ
നിറവുള്ള ചിത്രം

മനസ്സിലോന്നു കുടെ
വരച്ചു തീർത്ത
വിജ്ഞാനങ്ങളുടെ
പുന്നോട്ടത്തിലേക്കുള്ള
ഈ രാജവാതിൽ നിന്ന്
കായ് തുറന്നിട്ടുകയാ
ണ്.....

ആസാദ്.....

ബുര ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന്
ചിരക്കിച്ചേരത്തിയവ
രൊക്കെ
ആദ്യം തലചായ്ചത്
ഈ
തന്ത്രപാടിലാണ്..
പുരമെ നിന്ന് നോക്കു
സ്വീകാര്യം
ഈതാരു, കേവല
കർസ്ത്തുപം,
എന്നാൽ പിറവി
തൊട്ടേ സജീവമായി
രുന്നു
ആസാദിന്റെ ചുവരു
കർക്കെക്കം.....
വർത്തമാനത്തിന്റെ

ആകാശത്തെ
അലക്കരിക്കുന്ന പല വിളക്കുകളും തെളിഞ്ഞു
തുടങ്ങിയത് ആസാദിന്റെ സമ്പ്രയിൽ നിന്നാണ്.
പണ്ട് കുണ്ഠാലി എന്നൊരു പാളി
ആസാദിന്റെ കർപ്പടവിലിരുന്നു
അവൻ്റെ ചിരി കാമ്പസും കടന്ന
മലയാളത്തിന്റെ അദ്ദോളിവരെയത്തി.....
കുണ്ഠാലി ബഹദുരായി..... ആസാദിനാഭിമാനിക്കാൻ
ഒരു മകനെക്കുടി കിട്ടി....

പുമുഖം കടന്നതുനുവരോക്കെ
ആദ്യനോട്ടമെറിയുന്നത്
ഈ ശിൽപ ഭംഗിയിലേക്കാണ്.....
പകലോച്ചകളടങ്ങിയ ആകാശചൂടിൽ
രംത്രിയുടെ നിശ്ചൽ നിരയുണ്ടാണ്
ഈ അറിവിന്റെ തേനെരകളിൽ നിന്ന്
വരും കാലത്തിന്റെ കടലിരുന്നം കേൾക്കാം.....
ഞാൻ ചിരക് നൽകി ആകാശചൂരുവിലേക്ക്
വിട്ട് പലരും, പടയാഴിൽത്തെ
സാധനനങ്ങളിൽ പുവും പുന്നേന്നും
നിംഠതെ
ഈ മുറുത്തത്തുന്നത്
ആരുമരിയുനില്ലെങ്കിലും, ഇവിടുത്തെ
കാറ്റാടിയും ബോഗൻ വില്ലുകളും

ആ കമ പറയും.....
എന്ന ഈ വിധം ചമയി
ചൂഡിക്കിയതിന്
മുൻ സാരമികളോട്
ഞാൻ ഹ്യൂദയപുര്വ്വം കട
പെട്ടിരിക്കുന്നു.....

അക്ഷരത്തിന്റെ മുർച്ചയി
ലായിരുന്നല്ലോ

തുവിട്ടുതെത കാണതിരക്കുറിയില്ലോ,
 പാലമരങ്ങളില്ലോ
 തലകീഴായ് കിടന്നിരുന്ന
 പിന്നാക്കത്തിന്റെ വേതാളങ്ങൾ തലയറ്റു വീണ്ടത്.....
 അക്ഷരങ്ങളെ കൊലക്ക് വിധിച്ചു
 പിരിയുന്നനവലോകക്കമങ്ങളുടെ
 കോടതി മുറ്റത്,
 വാക്കുകളുടെ വസന്തമാഡോഷിക്കുകയാണിപ്പുഴും
 ഈ അക്ഷരപ്പുര.....
 ഇരുമുളിപ്പിന്റെ
 മുഴുവൻ പ്രാകൃത ഭാവങ്ങളും
 കണ്ണ പഴയക്കുട്ടിൽ നിന്ന്
 സാങ്കേതിക സംവിധാനങ്ങളുടെ
 സകല സാധ്യതകളും ആവാഹിച്ചെടുത്ത
 പുതിയ പുരയിടത്തിലേക്ക്
 മുന്നേറ്റത്തിന്റെ ചുവടുവെക്കാൻ
 ഇന്നി നാർക്കുറിക്കപ്പെടുകയേ വേണ്ടു.....

ഞാനപ്പുഴും നടന്നത് കാലത്തിന്
 ഒരു ചുവക്ക് മുന്നെയായിരുന്നില്ലോ.....
 അരനുറ്റാണ്കമുവ് ഉന്നത് പഠന കേന്ദ്രങ്ങളുടെ
 മേൽവിലാസം പോലും വായിച്ചിട്ടില്ലാത്ത
 സമുദായത്തിന് ഞാൻ വഴിയും
 വഴികാട്ടിയുമായി
 എന്നെന്ന് നിശ്ചലിൽ വളർന്ന്
 സമുദായം ജീവിത വഴിയിൽ
 പുതിയ ചക്രവാളങ്ങൾ പണിതു
 എക്കിലും എന്നിക്കുറങ്ങാറായിട്ടില്ല
 ഉന്നത് ഭരണ രംഗങ്ങളിലെ
 സമുദായ സാന്നിധ്യത്തക്കുറുച്ച് പരയുന്നോൾ
 വീണ്ടും തൊണ്ട വറ്റുകയാണ്.....
 പരിഹാരത്തെക്കുറിച്ച് അനന്തതമങ്ങൾ പറഞ്ഞ
 ഇരുശക്കാണ്ക ഭാരമടക്കുന്നതിന് പകരം
 എന്നെന്ന് വിഹിതം ഞാൻ നൽകിക്കഴിഞ്ഞു
 ഉയരാനിരിക്കുന്ന സിവിൽസർവ്വീസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്...
 സാഹചര്യങ്ങളെ തൊടറിഞ്ഞ കുറെ സമുദായ
 സ്കോപ്പികളാണിതിന്റെയും വിത്ത് പാകിയത്.....
 വരും കാലത്തിന്റെ ഭരണ വഴികളിൽ
 എന്നെന്ന് മുട്ടേകൾ നിറക്കാൻ ഇതുമതിയാകും.....

 സാങ്കേതിക സംവിധാനങ്ങളുടെ വളർച്ചയിൽ
 ഭോകം നമുക്ക് മുന്നിൽ
 ചുരുണ്ടുകൂടുന്നത്

ഒരു ശിഖലോകക്കെയക്കില്ലോ
 ഞാനും നീയും അറിയുന്നുണ്ടാലോ.....
 ഈ അറിവിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയിലാണ്
 പുതിയ കാലത്തിന്റെ ലിപികൾ കൂട്ടി വായിക്കേണ്ടത്.
 വിതൽ തുന്നിലെ വിജ്ഞാന ലോകത്തിലേക്ക്
 എന്നെന്ന് മക്കളെ വഴി നടത്താൻ
 ഒരുക്കപ്പെട്ട ഈ സംരംഭത്തിന്റെ
 സുത്രധാരകരയും നീയറ്റിയേണ്ടതുണ്ട്...
 സന്പത്ത് ദയാലുവാക്കിയ
 ഹൈററബാറിലെ വ്യവസായ പ്രമുഖൻ
 സഹൃദയനായ പി.കെ.സലീം.....
 എന്നെന്ന് മരുപ്പച്ചയിൽ നിന്ന്
 അക്ഷരങ്ങൾ കൊത്തിയെടുത്ത
 വാക്കുകളുടെ വിസ്മയ പ്രപഞ്ചം പണിത
 പ്രമുഖ പാർലിമെന്റേറിയൻ-
 ജനാബ് അബ്ദുസ്സമദ് സമാനി...
 എന്നെന്ന് വളർച്ചയിൽ കർമ്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ
 സംതൃപ്തി കണ്ണാടത്തുന്ന
 ജനസേവകൾ തു. അഹമ്മദ് സാഹിബ്.....
 ഇതിൽ ആദ്യ രണ്ടുപേരും
 എന്നെന്ന് സന്തതികളാണെന്ന സത്യം
 എന്നെന്ന് ഉള്ള നിറക്കുന്നു....

അവരുടെ ഉപമയിങ്ങനേ,
 കരിമ്പാരകളുടെ ഉൾത്തടക്കിൽ നിന്നും
 പിവികൊണ്ട നബി
 കടൽക്കാറ്റ് തേടിയുള്ള
 പ്രയാണത്തിനിടയിൽ
 തന്റെ ഉത്തരവത്തിലേക്ക്
 തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്
 നീ കെട്ടിട്ടുണ്ടോ....
 എനിക്കിപ്പോഴതനുഭവപ്പെടുന്നു.....

മുമ്പെ നടന്നവരെക്കുറിച്ച് പറയാതെ
 നമുക്ക് പിരിയാനാവില്ല
 വിശന്നും കരഞ്ഞും കണ്ണടങ്ങൽ
 പോകുമായിരുന്ന ആദ്യനാളുകളിൽ
 നേരുടപ്പിലെ കനലുതിയുതി
 കണ്ണിലെ ഉപ്പുവർഗ്ഗിച്ചത്
 അവരായിരുന്നില്ലോ.....
 എന്നേ രാവുകളെ പാടിയുറക്കി
 പലപ്പോഴും ശീതവും ശായകനുമൊന്നായ
 നേരങ്ങളെക്കുറിച്ച്

ഈ ഇലക്കണ്ണുകളേംരോന്നും സാക്ഷിപറയും
 തെക്കൻ കേരളത്തിലെ കുലീന
 കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന്,
 ലക്ഷ്മണൻ സന്പാദിക്കുന്ന
 ഒരു ബാരിസ്ത്വാരാവാമായിരുന്നിട്ടും
 ജീവിതത്തിന്നേ വസന്നം മുഴുവൻ
 എനിക്കു വേണ്ടിയുരുക്കിത്തീർത്ത
 സീതി സാഹിബ്.....

‘ഓരിക്കുറുക്കണ്ണമാർ ഓരിയിട്ടുന
 കരിക്കല്ലായ കുന്നന്’ എന്നവിശ്രഷ്ടിപ്പിച്ച്
 തുലികയും നാവും
 എന്നേ വളർച്ചക്ക് നേർച്ചയാക്കിയ
 ആ രണ്ടുക്കൾ മുതലാളി
 സി.എച്ച്.....

മുൻപേ നടന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ
 മേലമായിഡിശന്തത്തി
 ആവേശമായി പെയ്തിരഞ്ഞി
 എന്നേ പ്രാർത്ഥനയുടെ കണ്ണിൽ
 പുഴക്ക് നീളം കുടുകയാണ.....

ഈ വിളക്കത്തിരുന്നവരായും
 ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് പരാതി പരഞ്ഞതിട്ടില്ല
 വന്നവർക്കൊക്കെ ആവോളം നൽകിയാണ്
 യാത്രയാക്കിയത്.
 നാടിന്നേ രാഷ്ട്രീയ ഭൂപടത്തിൽ
 ഹരിത വസന്നം തീർത്തവർ
 രജ്യാതിർത്തികൾക്കപ്പുറത്തും
 വിലപ്പെട്ട സാന്നിധ്യമായിത്തീർന്നവർ.....
 ആ പ്രവാഹത്തിന്നേ പിന്നനിര
 ഇപ്പോഴും രൂപപ്പെടലിന്നേ മറയ്ക്കപ്പുറത്താണ്.
 ഒരു ഭൂകമ്പത്തിനോ, മലവെള്ളൂത്തിനോ
 എന്നയില്ലാതാക്കാനാവില്ല.
 ഞാനെന്നത് ഈ സമുച്ചരയങ്ങളോ
 ഗോപുരങ്ങളോ അല്ല.
 ആഴങ്ങളിലും ആകാശങ്ങളിലും
 വേരുപ്പിച്ച വൃക്ഷ സാന്നിധ്യമാണ്....
 വെളിച്ചത്തിനും മീതെയാരു വെളിച്ചം.....
 തണലുകൾക്കുള്ളിലുമൊരു തണൽ.....

കാഴ്ചകൾക്ക് കണ്ണ് നൽകാനില്ലാതെ
 പിന്തിരിയും മുമ്പ്
 നീ പട്ടണതാരോട് നോക്കുക,
 അവിടെ ആകാശം തുളച്ചുനിൽക്കുന്ന
 മനനാരത്തിനു താഴെയായി
 എന്നേ പിതാവുറങ്ങുന്നു
 മഹലവി അബ്യസ്താഖ്യാഹം.....
 ഈ വഴികളുടെയെല്ലാം തുടക്കം
 അവിടെ നിന്നാണ്.....
 പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെ കിഴവൻകാറ്റ്
 ഈ വെളിച്ചത്തിന്നേ കഴുത്
 തെരിക്കാനെന്നത്തിയിട്ടും,
 പ്രതീക്ഷയുടെ പുതിയ പുലരിക്കവേണ്ടി
 രാവ് മുഴുവൻ ഉറങ്ങാതിരുന്ന സാന്നിധ്യം.....
 വാക്കിനോടർത്ഥം എത്ര ചേർന്നിരിക്കുന്നുവോ,
 അതിലുപരി എന്നേയും
 നാടിന്നേയും
 കടപ്പാട്
 ആ വബറിടത്തോട് ചേർന്നിരിക്കുന്നു....
 ഉയിർ തന്നെ പിതൃസാന്നിധ്യം....
 അവിപ് നൽകിയ ശൃംഗാന്നിധ്യം.....